

V roce 1961 byla provedena oprava kaple. Oprava si vyžádala částku 15.000 Kč. Tato kaple byla postavena v roce 1856, od té doby nebyla na této kapli kromě úpravy vnitřku, střechy a v roce 1923 křížku na bání žádná větší adaptace. Takže po 105 letech bylo nutno přikročit k této větší opravě a to také proto, že ke konci druhé světové války byla věž bane na několika místech roztržena. Byl dán nový plech a nová okna, peníze dal stát na zakoupení materiálu a na zaplacení odborné práce, pomocné práce provedli zdarma občané. Zde bych si dovolil udělat malou poznámku, i když jsem člověk bez vyznání, schválněji částku peněz, kterou stát vynakládá pro tyto historické účely. Ale chceme našeho věřícího člověka zavést do nedaleké minulosti, kde i sám Vatikán vedl štvavou kampaň proti socialistickému režimu, že tento režim zavírá kostely a pronásleduje věřící. A hle, zde mají naši věřící zase jedno ověření na historii, kdo měl pravdu.

Dnes, kdy my starší jsme prožili několik režimů, nejlépe můžeme posoudit minulost s dobou přítomnou, nechci se znovurozepisovat o morálce mocných, těch všech předcházejících režimů, neboť tak jsem učinil v pamětní knize již dříve, jak žili lidé v pastoušce, a jak deputatníci na statku. Já mám na mysli, ukázat našemu věřícímu člověku, že náš socialistický stát se stará nejen o církve věci, ale o každého člověka. Dnes nikdo nehledoví a každý člověk schopný práce, má práci. Každý člověk střízlivě a nezaujatě myslí, který vidí ten velký životní rozmach kolem sebe, tu velkou životní úroveň u jedné vrstvy lidí, ale každého z nás musí potvrdit, že tento režim dal a dává vše, čeho člověk potřebuje ke svému životu a že to strašení bolševickým a kacířstvím mělo poštvat a rozeštvat pracující, aby si kapitalisté mohli udržet i nadále své panství a bezpracné zisky.

Při opravě věže byly nalezeny písemné doklady a mince. Tyto historické cenné doklady byly velmi poškozeny tím, že krabice, ve které byly věci uloženy byla prorzela a k věcem měla přístup vlhkost. Tak se stalo, že v původním zápisu se nedalo zjistit nic o minulosti. Uchoval se jen opisk obecního razítka z roku 1850 se znakem raka a razítko národní školy. Mince byly převážně měděné v hodnotě od 1/4 krejcaru do 2 krejcaru. Některá pladidla byla z jiných slitin, a na všech byly hlavy panovníků, vesměs Hauburků. I tyto mince byly pokryty měděnkou a musely být chemicky očištěny. Nejstarší pladidlo bylo z roku 1770, nejmladší z roku 1895. Mimo to se tam našly dvě bankovky z roku 1849 v hodnotě 10 krejcarů, druhé pladidlo bylo poškozeno. Čitelné písmo se zachovalo z 13.8.1903, které zapsal Josef Hajtmar č.p. 87, tehdejší kostelník. Popisuje válečné události, ~~získávání~~ rekvirování zemědělských produktů pro armádu o mlení jen na povolení, odvozech mzžů od 18-50 let o prvním prezidentu Masarykovi a zvolení obecního zastupitelstva, jež bylo toto:

Antonín Rozsypal-starosta, Josef Huf-druhý radní, Hynek Vágnér č.p.119 třetí radní, Antonín Bezděk č.p.14-první radní, Ant. Janů č.p.116-náměstek-



Výbor: Alois Bezděk č.p. 8, Jan Jedelský č.p.10, Josef Hošek č.p. 28,  
František Janhuba č.p.77, Adolf Hajtmar, Karel Sural, Jan Léhar č.48  
Antonín Huf, Alois Hajtmar, František Vágner.

Kostelník: Hajtmar také píše, v tom čase byl v lidech zmatek. Dále píše o  
parcelování dvora, mezi drobné lidi, zbytek dostal Ošťadal.

Toto bylo možno zjistit z nalezeného. Nutno podotknout, že věž byla něko-  
likrát prostřelena, památky byly neodborně uloženy, takže došlo k jejich  
poškození.

V roce 1923 dne 13.8. byl opraven kříž na kapli, tesaři kteří to-  
to provedli byli: Adolf Léhar/ Široký/, Satora a klempíř Gregora ze Zábřeha.

Historické události z doby minulé i přítomné zapsal kronikář  
Josef Hroch č.p.155.